

ת"פ 11738/05/16 - מדינת ישראל נגד ברק גויטע, ירין אלמקיס

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 11738-05-16 מדינת ישראל נ' גויטע(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ברק גויטע (עציר)
2. ירין אלמקיס

הנאשמים

גזר דין
(נאשם 2)

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בארבעה כתבי אישום כדלקמן:

א. בתיק **38866-02-12** בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקת סמים והחזקת כלים לשימוש עצמי בסמים בניגוד לסעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא ו- 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים, [נוסח חדש] תשל"ג 1973.

על פי עובדות כתב האישום ביום 4.9.11 החזיק הנאשם על גופו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 0.42 גרם וכן בבאנג, וזאת לצריכה עצמית וללא היתר כדין.

ב. בתיק **13403-02-14** בכתב אישום מתוקן בעבירות של הסגת גבול כדי לבצע עבירה, שימוש ברכב ללא רשות בעליו, שיבוש מהלכי משפט, בניגוד לסעיפים 447(א), 413ג סיפא ו 244 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, [נוסח חדש] תשכ"א 1961 ונהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תשל"ל 1970.

על פי עובדות כתב האישום ביום 24.1.14 הסיג הנאשם גבול לשטח גרר כליף ונכנס למקום כדי עבירה. משטרת ישראל החזיקה בגרר כליף אופנוע, אשר שימש ראייה בתיק אחר. הנאשם נטל את האופנוע ונסע איתו למקום אחר, הסתירו שם, תדלק את האופנוע רכב עליו, העבירו למקום אחר ללא רשות בעליו, בכוונה שלא להחזירו לבעלים. בכך שיבש הליכי משפט שכן העלים את האופנוע ששימש כראייה בתיק משטרה. בנסיבות המתוארות נהג הנאשם ברכב האופנוע בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא כיסוי ביטוחי.

ג. בתיק **57566-11-15** בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 9.7.14 החזיקו הנאשמים בטרקטורון השייך למתלונן, שיש חשד סביר שהוא גנוב מבלי שסיפקו הסבר מניח את הדעת כי רכשו את החזקה בו כדין.

ד. בתיק **11738-05-16** בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים ושימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיפים 192 ו-413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 1.5.16 ניסו הנאשמים להעמיס רכב גנוב מסוג קלנועית על רכב טנדר בו הצטיידו מראש, על מנת להקל עליהם את ביצוע הפשע. משלא הצליחו להעמיס את הקלנועית על הטנדר העבירו הנאשמים את הקלנועית למקום אחר, ובכך השתמשו בקלנועית ללא רשות בעליה. בתחנת המשטרה צעק הנאשם לשוטר: "תוריד את הכיפה יא נאצי, יא מזדיין, מי אתה בכלל, בן זונה" ואיים על שני השוטרים במקום. על האחד: "אני אראה לך מה זה, שתמות, שוטר מניאק, בו תמצוץ לי, יא בן זונה, שיהיו לך גידולים סרטניים לך ולילדים שלך" ועל השני: "בוא תנסה להקים אותי, יא בן זונה, אני אראה לך מה זה, אני אזיין אותך, שיהיה לך גידולים סרטניים לך ולילדים שלך, לאחותך, יא נאצי יא גרמני".

הסדר הטיעון

2. ביום 9.10.13 הציגו הצדדים הסדר בתיק 38866-02-12 לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן, וככל ששירות המבחן ימליץ להאריך את המאסר המותנה המאשימה תסכים להמלצות. במידה ולא תהיה המלצה שכזו הטיעון לעונש יהיה פתוח.

3. ביום 8.4.14 הציגו הצדדים הסדר בתיק 13403-02-14 לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן. המאשימה הודיעה כי עמדתה לעונש מאסר. סוכם כי הצדדים ישובו לדבר לאחר קבלת תסקיר.

4. בסופו של יום הודה הנאשם בארבעת התיקים המצורפים והצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם התקבלו תסקירים רבים שנפרסו על פני תקופה של 4 שנים.

6. בתסקיר מיום 2.4.14, סקר שירות המבחן את הרקע האישי המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם בוגר 9 שנות לימוד, סובל מקשיי קשב וריכוז, סיים לימודיו בשל קושי לעמוד בדרישות המסגרת. קיבל פטור משירות צבאי לאור עבר פלילי. הנאשם מתואר כאדם אימפולסיבי, נוטה להתפרץ, בעל קושי בקבלת סמכות וגבולות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממעיט מחומרת העבירה שביצע ונוטה להשליך את נסיבות התנהגותו על גורמים חיצוניים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף פעולה, מתקשה לערוך בחינה מעמיקה וביקורתית ביחס למאפייני אישיותו. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון גבוהה וביקש לבחון אפשרות שילוב הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי. הנאשם אחר למפגש באופן משמעותי ולפיכך הדיון נדחה על מנת לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת לשתף פעולה בהליך הטיפול.

7. בתסקיר מיום 6.7.14 חזר שירות המבחן על עיקרי הדברים שנכתבו בתסקיר הקודם והמליץ על דחיה בת

חודשיים לצורך בחינת שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

8. בתסקירים מיום 18.9.14 ומיום 21.9.14 עדכן שירות המבחן כי הנאשם לא הגיע לשתי פגישות הכנה לטיפול אליהן זומן ולא התמיד בהגעה לבדיקות שתן. כן עדכן כי בשל המצב הבטחוני ("צוק איתן") עבד שירות המבחן במתכונת חירום. שירות המבחן עדכן כי הנאשם נעצר ולפיכך לא הוגשה המלצה מגובשת במסגרת התסקיר.
9. בתסקיר מיום 18.11.14 הודיע שירות המבחן כי לאור העובדה שהנאשם עצור עד לתום ההליכים בתיק אחר, לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.
10. בתסקיר מיום 10.2.15 ציין שירות המבחן כי הנאשם מרצה 3 מאסרים, אשר לדבריו גרמו לו לערוך חשבון נפש. הגם ששירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית, בעקבות מאסרו לא ניתן היה לבחון מחויבותו להליך זה ולפיכך שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית.
11. בתסקירים מיום 3.3.15 ומיום 10.3.15 הודיע שירות המבחן כי יש בכוונתו לשלב את הנאשם בקבוצה המיועדת לשהים בתנאי מעצר בית ולשלבם בהמשך בפרויקט +18.
12. בתסקיר מיום 30.6.15, ציין שירות המבחן כי הנאשם שולב בשיחות פרטניות, השתתף בקבוצת הכנה לטיפול וגילה רצון ומוטיבציה לערוך שינוי בחייו. לפיכך המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם במבחן והטלת צו של"צ.
13. בתסקיר מיום 11.8.15 עדכן שירות המבחן כי הנאשם עדיין לא שולב בהליך טיפולי ממשי שכן הוא מצוי ברשימת המתנה.
14. בתסקיר מיום 8.9.15 עדכן שירות המבחן כי הנאשם הגיע למפגש הראשון של הטיפול הקבוצתי, אך נעדר מהמפגש השני ולא יצר קשר. לאחר בירור נמסר לשירות המבחן כי הנאשם נעדר מהפגישה בשל תאונת דרכים שעבר. שירות המבחן חזר על המלצתו להעמיד את הנאשם במבחן ולהטיל עליו צו של"צ.
15. בתסקיר מיום 19.1.16 ציין שירות המבחן כי מאז הדחיה האחרונה הנאשם לא הגיע לפגישות, לא יצר קשר, ולא ביטא רצון ומוטיבציה להמשיך בקשר הטיפולי. לאור האמור חזר בו שירות המבחן מההמלצה הטיפולית.
16. בתסקיר מיום 14.2.16 ציין שירות המבחן כי הנאשם יצר עימם קשר וביקש לערוך ניסיון טיפולי נוסף. ניתנה לו ההזדמנות אך הוא לא יצר קשר. עוד עולה כי הנאשם התבטא באופן בוטה צעקני ואגרסיבי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם פועל מתוך מניע חיצוני בלבד. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית וחזר וביקש להסיר מעורבותו בעניינו של הנאשם.

17. בתסקיר מיום 25.10.16 ציין שירות המבחן כי הנאשם יצר עימם קשר לאחר ששוחרר באיזוק אלקטרוני בתיק אחר, שיחת הטלפון עימו אופיינה בתובענות ותוקפנות, ללא ביטוי של כוונה ממשיכה לבחון מחדש את התנהלותו. הנאשם התפרץ בזעם וניתק את השיחה באופן בוטה.

18. בתסקיר מיום 18.1.17 ציין שירות המבחן נפגש שירות המבחן פעמיים עם הנאשם. הנאשם זומן למסור דגימות שתן. לאחת הבדיקות לא התייצב ובשניה התייצב אך עלה חשש לניסיון לזייף הבדיקה. שירות המבחן ציין כי הנאשם חוזר ומבטא רצון מילולי לקשר טיפולי, אך בפועל אינו מצליח לעמוד במחויבות, ומתקשה לקבל אחריות למעשיו. שירות המבחן התרשם מסיכון גבוה להישנות עבירות. שירות המבחן נמנע מלהמליץ על הארכת המאסר המותנה.

19. בתסקיר מיום 10.5.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם פנה אליהם והופנה על ידם ליחידה להתמכרויות, אך ציין כי יוכל להיגמל בכוחות עצמו. בנוסף הוזמן לשתי בדיקות שתן, אך לשתייה לא התייצב ומאז נותק הקשר. שירות המבחן המליץ על עונש הרתעתי אשר יחדד המחירים והתנהלותו הבעייתית.

20. בתסקיר מיום 15.11.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם הוזמן פעמיים נוספות לפגישות בשירות המבחן ביום 24.9.17 ו- 5.11.17 אך לא התייצב ולא יצר קשר. שירות המבחן חזר וביקש להפסיק מעורבותו בעניינו של הנאשם.

21. בתסקיר מיום 5.3.18 ציין כי הנאשם הגיע לשירות המבחן מיוזמתו ביום 24.1.18, טען כי שינה דרכיו ומעוניין בשיתוף פעולה. נקבעה לו פגישה ליום 14.2.18 אך אליה לא הגיע. הגיע ביום 25.2.18 מסר כי היה טרוד בעניינים אחרים וביקש הזדמנות נוספת. נקבעה לו פגישה ליום 4.3.18 אך גם אליה לא הגיע. שירות המבחן הביע ספק בדבר מוכנותו של הנאשם לבצע שינוי בדרכיו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

22. ביום 23.8.15, 13.10.15, 3.12.15 התקבלו חוות דעת הממונה על עבודות השירות בתיק 13403-02-14, לפיה הנאשם לא התייצב לראיון אצל הממונה למרות שזמן 3 פעמים.

התנהלות הנאשם

23. עניינו של הנאשם התפרס על פני 4 שנים, הן בשל בקשות דחיה חוזרות ונישנות של ההגנה לצורך בחינת צירופי תיקים, הן בשל ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם לשותף פעולה עם שירות המבחן והן בשל העובדה שפעם אחר פעם אחר פעם הנאשם לא התייצב לדיונים בעניינו. כך למשל הנאשם לא התייצב לדיונים הבאים: 9.7.14, 12.11.15, 17.11.15, 20.1.16, 17.2.16, 19.2.17, 27.2.17, 28.2.17, 22.5.17, 19.6.17, 29.11.17. הנאשם הובא בצו הבאה במועדים 17.4.16, 11.5.17. במועדים 18.4.16, 11.3.18 הנאשם התייצב בבית המשפט אולם עזב ללא אישור את אולם בית המשפט באופן שלא ניתן היה לקיים דיון בעניינו. לדיון ביום 17.5.17 התייצב באיחור של שעתיים ועשרים דקות, ובאת כוחו כבר עזבה את היכל בית המשפט.

24. התנהלות זו של הנאשם והעדויות הרבות מהדיונים משקפת גם את התנהלותו כאמור אל מול הממונה על עבודות השירות, אשר גם אליו לא התייצב ואת התנהלותו מול שירות המבחן.

טיעוני המאשימה לעונש

25. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי והתעבורתי של הנאשם, את שלושת המאסרים המותנים שתלויים ועומדים נגדו, את ההתחייבות עליה חתם הנאשם. הפנתה לחומרת העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות שצורפו נע בין 14-24 חודשי מאסר, הפנתה לאמור בתסקירים, וביקשה להשית על הנאשם 20 חודשי מאסר כולל הפעלת המאסרים המותנים וכן מאסר מותנה, הפעלת התחייבות, הטלת התחייבות, הפעלת פסילה מותנית, הטלת פסילה במצטבר, פסילה מותנית וקנס משמעותי.

26. ב"כ הנאשם הפנה להסדרי הטיעון שהוצגו בתיקו של הנאשם, לדבריו צירוף התיקים אינו מצדיק החמרה בענישה. לדבריו הנאשם עובד וכבר אינו מסתבך בעבירות. טען כי לאור המדיניות הרווחת כיום בעבירות הסמים לצריכה עצמית אין הצדקה להפעיל את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו בשל עבירות הסמים. טען כי האופנוע שהנאשם הוציא מגרר כליף הוא אופנוע שבעלותו, וכי אין זה ראוי שהאופנוע נלקח ממנו לצרכי חקירה ולא הוחזר לו תקופה כל כך ממושכת. לדבריו הוא לא שיבש חקירה, (לשאלת בית המשפט לא ביקש לחזור בו מהודאה בעבירה זו), לדבריו לא נעשו כל פעולות חקירה בקשר לאופנוע ולפיכך לקיחת האופנוע לא גרמה לכל שיבוש. באשר לשב"ל"ר הקשור לקולנועית, הפנה ב"כ הנאשם לכך שהקולנועית הוחזרה לבעליה ולא נגרם נזק. לדבריו הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך.

ב"כ הנאשם הפנה לתקופה בה הנאשם היה עצור (למעלה מחודש) ולאחר מכן משוחרר 9 חודשים באיזוק אלקטרוני.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בהטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הגיש מסמך רפואי הנוגע לתאונת עבודה שעבר הנאשם. ב"כ הנאשם ביקש שגזר הדין ידחה לצורך קבלת תסקיר משלים וחוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם כלל לא נהג בעבירות השב"ל"ר ולפיכך אין הצדקה להשית פסילה.

27. הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו היה לו רצף של מעצרים, אך בשנתיים האחרונות לא נעצר והפסיק להסתבך. עובד בעבודה קבועה, לדבריו אין לו רישיון נהיגה אך מתכנן להוציא רישיון.

דין

28. כתבי האישום מתארים 4 אירועים נפרדים ושונים, שאינם קשורים זה לזה ולפיכך יקבע מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחד מהאירועים.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 38866-02-12

29. **הערך המוגן** אשר נפגע בעבירה של שימוש בסמים לצריכה עצמית הוא הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב שימוש בסמים.

ראו דברי כב' הש' ברלינר בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** ביחס לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש:

"אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".

30. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירת הסמים, היא ברף הנמוך, בשים לב לסוג הסם (חשיש) ולכמותו (0.42 גרם) ולטיב הכלי שהוחזק (באנג) ולכך שנועד לצריכה עצמית.

31. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשם החזיק בסם על גופו, שהסם נועד לשימוש העצמי.

32. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת כלים לצריכה עצמית של סם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול ויורצו בעבודות שירות. במקרים רבים אף נמנעו מהרשעה. ראו למשל:

· רע"פ 6138/09 **איליה פרדזב נ' מדינת ישראל**. הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

· ת"פ (מחוזי-פ"ת) 32746-11-09 **מדינת ישראל נ' ביטון ואח'**. נאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בהחזקת קנבוס במשקל כ-18 גרם, נדון למאסר החופף את תקופת מעצרו למשך חודשיים ושבוע, וענישה נלווית. עונש דומה הוטל במסגרת אותו תיק על נאשם אחר, בעל עבר פלילי ישן.

· ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' יואל כף** הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל של 20.109 גר'. נגזרו עליו 3 חוד' מע"ת וקנס.

· ת"פ (באר שבע) 32753-12-13 **מדינת ישראל נ' בן אבן**. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל 0.1984 גר'. נגזרו עליו במסגרת הסדר התחייבות, והארכת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו.

· ת"פ (באר שבע) 6920-11-13 **מדינת ישראל נ' חזיזה**. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 20.1931 גר'. נידון במסגרת הסדר למבחן והארכת 2 מאסרים מותנים, התחייבות וקנס.

· תפ (עכו) 4864-05-11 **מדינת ישראל נ' נסר גבריס**. הנאשם הורשע בהחזקת 3.99 גרם חשיש לצריכה עצמית. נדון למע"ת. וענישה נלווית.

· ת"פ (בית שמש) 50810-12-10 **מדינת ישראל נ' גבראל בראונשטיין**. נאשם בעל עבר פלילי הורשע בהחזקת 0.3 גרם חשיש. בית המשפט הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק אחר, וגזר בנוסף מאסר מותנה.

ת"פ (עכו) 53325-11-10 **מדינת ישראל נ' יאסין**. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 27.29 גר' לצריכתו העצמית. הוטל עליו של"צ.

33. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת כלים לצריכה עצמית של סם, בנסיבות התיק שבפניי נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר, וכן ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 13403-02-14

34. **הערכים המוגנים** בעבירות עליהן נותן הנאשם את הדין הם שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על קניינו של אדם, שמירה על שלטון החוק וכיבודו, חלוקת הנטל הכלכלי הכרוך בטיפול בנפגעי תאונות דרכים על כלל ציבור הנהגים.

35. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף הגבוה, בשים לב לטיעוני ב"כ הנאשם כי הרכב בו השתמש ללא רשות אמנם היה מוחזק בידי המשטרה, אך הוא רכוש, בשים לב לדבריו שבסופו של יום לא נדרשו פעולות חקירה נוספות עם האופנוע ולפיכך שיבוש ההליכים הוא ברף הנמוך, הגם שהסיכון שיצר הנאשם למשתמשים בדרך בעצם נהיגתו הוא גבוה, הרי שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

36. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהנאשם לא הוכשר מעולם לנהיגה. נתתי דעתי לכך שהרכב בו השתמש הוא רכוש, אך הוחזק בידי המשטרה לצרכי חקירה ונלקח ללא רשות תוך הסגת גבול למגרש שבבעלות המתלונן. נתתי דעתי לכך שהגם שהעבירות לא בוצעו בתחום, הרי שיש תכנון מוקדם, הנאשם הגיע במיוחד למגרש בו מצוי רכבו, נטלו, השאירו במקום אחר כדי לתדלק אותו ועזב את המקום כשהוא רוכב על האופנוע. נתתי דעתי לכך שעבירת השיבוש שגרם בעצם לקיחת האופנוע מהמגרש אינה ברף הגבוה ובסופו של יום לא נטען כי פגע ביכולת להגיע לחקר האמת בהליך האחר במסגרתו היה האופנוע תפוס. פעמים רבות קיים קשר ישיר בין חומרת מעשה השיבוש לבין חומרת העבירות הנוספות בעניין בוצע השיבוש. בנסיבות שבפניי, אין אינדיקציה לטיב העבירה אשר בעניינה נתפס האופנוע כראיה. נתתי דעתי לחלקו של האחר בפרשה זו, אשר בסופו של יום הורשע בעבירה של סיוע להחזקת רכוש החשוד כגנוב ונגזר עליו מאסר מותנה.

37. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר.

ראו למשל:

· עפ"ג 44368-01-17 **סעידוב נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 16.5.17), המערער הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחר ובנהיגה ללא ביטוח. המערער נהג בקטנוע שמצא יום לפני, נטוש, כשהוא נוהג בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. נגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי של תשעה חודשים: ארבעה בחופף וחמישה במצטבר כך שנגזרו עליו בסך הכל 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה. ערעורו בבית המשפט המחוזי נדחה.

· ת"פ (ת"א) 30293-12-12 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (פורסם בנבו, 2.4.15), הנאשם הודה והורשע בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. הנאשם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, עבר הליך שיקומי משמעותי. נגזרו עליו מאסר על תנאי, התחייבות והפעלת פסילה.

· ת"פ (רמ') 45840-12-15 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' קרן** (פורסם בנבו,

31.01.16), הנאשם הורשע בעבירות של שבל"ר, שימוש בכוח כדי למנוע מעצר והפרת הוראה חוקית. הנאשם השתמש במכונית שנגנבה מבעליה בסמוך לפני כן, תוך שמפר תנאי מעצר הבית שנקבעו לו, והתנגד למעצרו בכך שהזיז את ידיו כשהשוטרים ביקשו לאזקו. הנאשם נידון ל-5.5 חודשי מאסר מיום מעצרו וענישה נלווית.

ת"פ (רמ') 35358-07-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' אבו עאמר** (פורסם בנבו, 3.3.15) ו- ת"פ (רמ') 35358-07-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' אבו עאמר** (פורסם בנבו, 3.3.15) הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח ושימוש ברכב ללא רשות בעליו. כמו כן צירף תיק של הפרת הוראה חוקית. הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, לקח את רכבה של אימו ללא רשותה, לא נענעה לקריאות השוטרים לעצור, החל בנסיעה מהירה ברחובות העיר, עקף רכבים תוך עליה על שוליים וחציית רמזור אדום בצומת, פרץ מחסום משטרתי בנסיעה מהירה, המשיך בהימלטות, ונמלט רגלית מרכבו. צירף תיק בו הפרת תנאי מעצר בית. נידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

ת"פ (רח') 47341-12-12 **מדינת ישראל נ' עמר** (פורסם בנבו, 29.1.14), הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח, שבל"ר, הפרעה לשוטר והתנגדות למעצר. הנאשם, בן 20, בעל רקע משפחתי ונפשי קשה, לקח את רכבה של אימו ללא רשות, ונהג ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח, משהורו לו שוטרים לעצור, המשיך הנאשם בנסיעתו, משעוכב סרב להיכנס לניידת והתנגד למעצר. לנאשם עבירות קודמות, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. ביהמ"ש קבע כי מתחם הענישה הינו בין 6 חודשי עבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי (סה"כ 8 חודשים).

ת"פ (כ"ס) 16578-06-11 **מדינת ישראל נ' קאסם** (פורסם בנבו, 15.01.12), נאשם הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון, ללא ביטוח, בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, הפרעה לשוטר ושבל"ר. הנאשם לקח את רכבו של אחיו ללא רשותו ונהג בו מבלי שהיה מורשה נהיגה ובזמן פסילה, משהורו לו שוטרים לעצור המשיך בנסיעה תוך שהוא עוקף במהירות רכבים, חוצה קו הפרדה וגורם לרכבים לסטות ממסלולם להאט או לבלום בפתאומיות. בנוסף צירף תיק בו הפר תנאי מעצר בית. הנאשם בן 20, ללא עבר פלילי, שירות המבחן המליץ להעמידו בצו מבחן. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות ולעונשים נלווים.

ת"פ (נצרת) 4278-04-08 **מדינת ישראל נ' מזוז** (טרם פורסם, 17.6.09) הנאשם הורשע בעבירות של שבל"ר, הכשלת שוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. הנאשם השתמש ביחד עם אחר בקטנוע, ללא רשות בעליו, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כשהשוטר התקרב אליו ברח בריצה מהמקום. נידון למאסר מותנה וענישה נלווית.

ת"פ (ראשל"צ) 5046-07 **מ.י. תביעות ראשל"צ נ' בן עזרא** (פורסם בנבו, 13.06.10), הנאשם הורשע בנהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח, שימוש ברכב ללא רשות, הכשלת שוטר, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה פוחזת של רכב. הנאשם, כבן 18, שתה משקאות משכרים, לקח את רכבה של סבתו ללא רשותה ונהג ברכבה. הנאשם פגע ברכב חונה וכן התנגש בעמוד תאורה ובפח אשפה אשר פגע בהולכת רגל וגרם לה לחבלה. לנאשם נסיבות חיים קשות ובעיות נפשיות. נידון ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

38. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות שבפניי** נע ממאסר מותנה ועד 9 חודשים מאסר.

מתחם העונש ההולם בתיק 57566-11-15

בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

עמוד 8

39. **הערך המוגן שנפגע** בעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב הוא שמירה על רכושו של אדם, שמירה על תחושת הבטחון של הציבור.

40. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה ברף הגבוה.

41. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה בצוותא עם אחר. נתתי דעתי לכך שהרכוש החשוד כגנוב הוא טרקטורון. נתתי דעתי לכך שאין אינדקציה לכך שהעבירה בוצעה בתחכום. נתתי דעתי לכך שהטרקטורון הושב לבעליו ללא כל נזק.

42. **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שבמקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד למאסר קצר, הענישה תלויה בין היתר במהות הנכס החשוד שהוחזק.
ראו למשל:

- ת"פ (ב"ש) 49382-07-15 **מדינת ישראל נ' זריצקי** (1.1.18) הנאשם הורשע בהחזקת משפך רכב החשוד כגנוב, נדון בהסדר למע"ת והתחייבות.
- ת"פ (ב"ש) 5086-01-16 **מדינת ישראל נ' אלסאנע** (6.4.17) הנאשם הורשע בהחזקת אביזרי נשק ותחמושת (מחסניות וכדורים) שיש עליה חשד שהם גנובים. נדון בהסדר למע"ת וקנס.
- ת"פ (ב"ש) 34284-02-16 **מדינת ישראל נ' אבו עאבד** (18.2.18). הנאשם הורשע בהחזקת 5 מוטות ברזל שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים. נדון בהסדר למע"ת והתחייבות.
- ת"פ (ב"ש) 51733-08-16 **מדינת ישראל נ' ברנס** (25.4.17). הנאשם החזיק 110 ציפורים מסוג קנרים ותוכונים שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים. נדון במסגרת ההסדר ללא הרשעה וחוייב בתשלום הוצאות משפט בסך 3000 שח.
- ת"פ (קג"ת) 31188-12-17 **מדינת ישראל נ' נקשרי** (18.12.17). הנאשם החזיק טלפון שיש עליו חשד סביר שהוא גנוב. נדון במסגרת ההסדר למע"ת, קנס, התחייבות ופיצוי.
- ת"פ (קג"ת) 57265-06-16 **מדינת ישראל נ' צוציאשוילי ואח'** (30.10.17) הנאשם החזיק משקפים שיש עליהם חשד סביר שגנובים והפריע לשוטר במילוי תפקידו בכך שהשליך המשקפיים. נדון בהסדר למע"ת.

43. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 11738-05-16

44. **הערכים המוגנים** בעבירות של איומים ושב"ר הם הגנה על שלווה נפשו של אדם, הגנה על רכושו של אדם ועל תחושת הבטחון של הציבור.

בעניין חומרת עבירת האיום המבוצעת כלפי השוטרים ראו ע"פ 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל**:

"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק...אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד... מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה".

ראו גם רעפ 1922/11 - יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל:

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל) ... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסףאונגרפלד נ' מדינת ישראל). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל) (14.6.2007).

ראו גם רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית".

45. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני בשים לב לאופי האיומים, ולאופן בו השתמש הנאשם ברכב.

46. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה ביחד עם אחר ולחלקו של האחר בפרשה. (האחר נדון בגין עבירה זו ועבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר וענישה נלווית), נתתי דעתי שהיה תכנון מוקדם לביצוע העבירות, הנאשמים הצטיידו מבעוד מועד בטנדר שיקל עליהם בביצוע העבירה, זאת על מנת שיוכלו להעמיס לתוכו את הקלנועית. נתתי דעתי לכך שלשם העמסת הקלנועית התקינו רמפה מקרשים וכשלא הצליחו להעמיס הקלנועית ניסה הנאשם לפרק את הארגז שבטנדר, וכשגם זה לא עלה בידו, העבירו את הקלנועית למקום אחר שלא באמצעות הטנדר. נתתי דעתי לכך שהקלנועית הוחזרה לבעליה ללא נזק. נתתי דעתי לאופן המעליב בו פנה הנאשם אל השוטרים: "תוריד את הכיפה יא נאצי, יא מזדיין, מי אתה בכלל, בן זונה" ותוכן האיומים שאיים על שני השוטרים: "אני אראה לך מה זה, שתמות, שוטר מניאק, בו תמצוץ לי, יא בן זונה, שיהיו לך גידולים סרטניים לך ולילדים שלך", "בוא תנסה להקים אותי, יא בן זונה, אני אראה לך מה זה, אני אזיין אותך, שיהיה לך גידולים סרטניים לך ולילדים שלך, לאחותך, יא נאצי יא גרמני".

47. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות שבל"ר במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר. ראו פסיקה לעיל.

48. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של איומים על שוטרים מעלה על הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

49. ראו למשל: רע"פ 3364/14 **מנצור ואח' נ' מדינת ישראל** (איום על מורה בבית ספר - 6 ח' מאסר בפועל); רע"פ 8062/13 **מרזק נ' מדינת ישראל** (איום על שוטר והעלבת עובד ציבור - 3 ח' ע"ש); רע"פ 9057/12 **בלאל מצרי נ' מדינת ישראל** (איום על שוטר - 4 ח' מאסר בפועל); ע"פ (מרכז) 30868-08-13 **רפאל חנ'אג נ' מדינת ישראל** (איים על מפקד הכלא שיפגע בחברתו - 4 ח' ע"ש); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **זגורי נ' מדינת ישראל** (איום על אשת איש חוק - 6 ח' מאסר מתוכם 2 ח' במצטבר למאסר שמרצה); עפ"ג (ב"ש) 16642-09-14 **יצחק נ' מדינת ישראל** (איום על תובע משטרתי באולם בית משפט - 6 ח' מאסר במצטבר למאסר אחר); ת"פ (פ"ת) 25356-07-12 **מדינת ישראל נ' משה תם** (איים על עו"ד

ומזכירתו - 3 ח' מאסר בפועל); תפ (רמלה) 49360-01-16 - **מדינת ישראל נ' ויקטור יקיר ברדה** (איים על סוהר בכלא - 15 ימי מאסר); ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (איום על מנהל מחלקת גביה במועצה אזורית - 30 ימי מאסר בע"ש); ת"פ (רמ') 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (2 עבירות איומים על מנהל בית ספר - מע"ת).

50. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות שבפניי** נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

51. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. כאמור במהלך 4 שנים נעשו ניסיונות לשלב הנאשם בהליך טיפולי, אך בסופו של יום הנאשם לא שיתף פעולה, לא התמיד, ושירות המבחן ביקש להפסיק את מעורבותו בעניינו של הנאשם.

52. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון כי הנאשם נותן את הדין כאמור בגין 4 תיקים שונים ובלתי קשורים.

53. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו.

54. זקפתי לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי. הנאשם יליד 1992. צבר לחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות של החזקת סכין, גניבה, הסגת גבול, קבלת רכב גנוב, הפרת הוראה חוקית, החזקת רכוש חשוד כגנוב, החזקה בסמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית, הפרעה לשוט. תלויים ועומדים כנגד הנאשם 3 מאסרים מותנים בני הפעלה למשך 4 חודשים, 6 חודשים ו- 4 חודשים שלא היה בהם כדי להרתיעו.

55. חומרה רבה אני רואה בביצוע העבירות בתיקים 57566-11-15 ו- 11738-05-16, עבירות שבוצעו על ידי הנאשם בעודו ממתין לגזר דינו בתיקיו האחרים, ולאחר שהופנה לשירות המבחן לצורך בחינת הליך טיפולי.

56. זאת ועוד, מעיון בגיליון הרשעותיו עולה כי גם לאחר שהורשע בשניים מהתיקים שבפניי, המשיך לבצע עבירות נוספות, עליהן כבר נתן את הדין ונגזרו עליו שני עונשי מאסר למשך 5 חודשים וחודש. העבירה בתיק **17388-05-16** בוצעה על ידו לאחר שסיים לרצות את עונשי המאסר. בכך יש ללמד כי המאסרים שריצה לא היו מרתיעים דיים ולא הביאוהו לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו.

57. הגם שהנאשם מעולם לא הוכשר לנהיגה, צבר לחובתו שתי הרשעות בתחום התעבורתי, האחת בגין עבירה של נהיגה באופן נוסע ללא קסדה והשניה בגין נהיגה בהיותו בלתי מורשה, תוך גרימת תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש, נהיגה רשלנית, סטיה מנתיב נסיעה ונהיגה במצב השולל שליטה ברכב. עבירות אלו בוצעו בשנת 2015, לאחר שכבר הורשע בעבירה קודמת של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, בתיק 13403-02-14, ולאחר שכאמור כבר נדון לעונשי מאסר וסיים לרצותם. התנהלותו מלמדת כי הוראות החוק אינן נר לרגליו של הנאשם, וכי הוא מזלזל בבטחונו של הציבור.

58. לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות. הנאשם ביצע את העבירות בין השנים 2011-2016 בהיותו בן 19-24 - "בגיר צעיר".

59. לקחתי בחשבון כי ממועד ביצוע העבירות חלפו 2-6.5 שנים, אך לא מצאתי ליחס משקל לחלוף הזמן, הן בשל התנהלות הנאשם והן בשל העובדה כי המשיך לבצע עבירות. כאמור חלוף הזמן נעוץ בהתנהלותו של הנאשם: כפי שפורט לעיל, הנאשם נעדר מדיונים רבים, לא הגיע למפגשים בשירות המבחן השירות, וזאת על אף הזדמנויות רבות מאוד שניתנו לו ואף לא טרח להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות כשזומן. כאמור, במשך התקופה, בין השנים 2013-2015 המשיך הנאשם לבצע עבירות, כפי שעולה מגיליון הרשעותיו.
60. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.
61. לקחתי בחשבון את ניסיונותיו של הנאשם לשתף פעולה בהליך טיפולי, הגם שבסופו של יום ניסיונות אלו לא צלחו.
62. לקחתי בחשבון את העובדה שבגין חלק מהתיקים שהה הנאשם במעצר ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים בהם שהה תקופה ממושכת.
63. לאחר ששקלתי כל אלה, לא מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, עונשו ייגזר מעל הרף התחתון.
64. לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן, אשר לא מצא הצדקה להמליץ על הארכת המאסרים המותנים, אלא המליץ על ענישה מרתיעה אשר תחדד גבולות עבור הנאשם.

המאסרים המותנים

65. באשר לשלושת המאסרים המותנים שתלויים ועומדים כנגד הנאשם, על פי הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו "זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, ציווה, מטעמים שירשמו ששתי התקופות, כולן או מקצתן יהיו חופפות".
66. בע"פ 3869/09 סלימן נ. מ"י כתב בית המשפט העליון:
- "רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שירשמו". "דרישת 'טעמים שירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".
67. ראו גם פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4654/03 ווליד נ' מ"י:
- "עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמטתו מאחורי סורג ובריה כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ... המאסר המותנה הינו אם כן בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפייה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר".

68. אין בנסיבותיו של הנאשם, כפי שהוצגו בפני, "טעמים שירשמו" אשר מצדיקים חפיפת המאסרים המותנים שיופעלו למאסר שיגזר בתיק זה.

69. באשר לעונשי הפסילה, אמנם באחד התיקים בהם נותן הנאשם את הדין בעבירת השב"ר לא יוחסה לו עבירה של נהיגה, אך בתיק 13403-02-14 יוחסה עבירת נהיגה, יש להדגיש כי המחוקק קבע עונש פסילת מינימום שלא תפחת משלוש שנים לעבירת שב"ר אשר נעברה על ידי מי שאינו מורשה לנהיגה. (סעיף 36ב(א) לפקודת התעבורה נוסח חדש, תשכ"א 1961.

זאת ועוד, המחוקק קבע עונש פסילת מינימום שלא תפחת משנתיים למי שהורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ובעברו הרשעה קודמת מאותו סוג (סעיף 37א(1) לפקודת הסמים המסוכנים, [נוסח חדש] תשל"ג 1973. בעניינו של הנאשם אין נימוקים, ובוודאי שלא נסיבות מיוחדות המצדיקות פסילת רישיון לתקופה קצרה יותר מזו אשר נקבעה על ידי המחוקק.

עונשו של הנאשם

70. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל:

בתיק 38866-02-12 - מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים כפי שנגזר על הנאשם בתיק 191/09 בבית משפט לנוער באשדוד ביום 17.12.10.

בתיק 13403-02-14 - מאסר בפועל למשך חודשיים. מתקופת המאסר ינוכו ימי המעצר שריצה הנאשם בתיק זה.

בתיק 11738-05-16 - 4 חודשי מאסר בפועל. מתקופת המאסר ינוכו ימי המעצר שריצה נאשם מאחורי סורג ובריאח בתיק זה. למען הסר ספק לא ינוכו ימי המעצר שריצה הנאשם באיזוק אלקטרוני.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום ברחובות בתיק 5378-10-13 ביום 9.2.15.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום באשדוד בתיק 56981-09-14 ביום 5.1.15.

לאור התקופה הממושכת בה שהה הנאשם באיזוק אלקטרוני בתיק זה, מצאתי הצדקה לחפוף באופן חלקי את המאסרים המותנים שהפעלתי, כך שכל אחד מהמאסרים המותנים יופעל חודשיים בחופף והיתרה במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל בתיק 11738-05-16 10 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר שריצה מאחורי סורג ובריאח.

שקלתי האם בנסיבות שבפני ראוי שהמאסרים שהוטלו ירוצו בחופף זה לזה, בהתאם למצוות סעיף 45(א) לחוק העונשין.

באזני בין האינטרסים השונים, מן הצד האחד האינטרס החברתי של מיצוי הדין עם הנאשם, שיקול גמול והרתעה, ומן הצד האחר האינטרס האנושי של נקיטת מידת החסד עם הנאשם, תוך הותרת פתח של תקווה לחופש ולחיים חדשים בשים לב לגילו הצעיר, מצאתי הצדקה לחפוף באופן משמעותי את המאסרים שנגזרו על הנאשם בתיקים השונים שצורפו בפני.

(ראו בע"פ 3834/10 - שמעון והבה נ' מדינת ישראל . תק-על 2013(1), 8732, וגם ע"פ 395/75 צור נ. מ"י פד"י ל(2) 589, 598, בע"פ 6867/06 בוטרוס עזאם נ. מ"י (פורסם בנבו).

לפיכך אני קובעת כי המאסרים שהוטלו והמאסרים המותנים שהופעלו במסגרת גזר הדין ירוצו באופן שבסך הכל על הנאשם לרצות 12 חודשי מאסר בפועל זאת בניכוי ימי המאסר אשר ריצה מאחורי סורג וברית. המאסר ירוצה מהיום.

ב. מאסר על תנאי:

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר וזאת לבל יעבור הנאשם תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירות רכוש או עבירה של שיבוש מהלכי משפט, או עבירה של איומים או עבירה של שבל"ר או עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה או בזמן פסילה.

אני גוזרת על הנאשם חודש מאסר וזאת לבל יעבור הנאשם תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ג. פסילה בפועל:

בתיק 12-02-38866 אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים.

אני מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 6 כפי שהוטלה על הנאשם בתיק 191/09 בבית משפט לנוער באשדוד ביום 17.12.10 וזאת לריצוי במצטבר לפסילה שהוטלה בתיק זה.

בתיק 14-02-13403

אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 36 חודשים.

בתיק 16-05-11738

אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 36 חודשים.

לפנים משורת הדין הפסילות שהוטלו ירוצו חלקן בחופף וחלקן במצטבר באופן שעל הנאשם לרצות בסך הכל בגין כל התיקים 45 חודשי פסילה.

הפסילה תחל מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר.

בשל היות הנאשם בלתי מורשה לנהיגה הפסילה המזכירות תנפיק אישור הפקדה ללא צורך בהפקדת רישיון.

ד. פסילה מותנית:

פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות על פקודת הסמים מסוכנים, עבירה של שבל"ר או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה

ה. קנס:

אני גוזרת על הנאשם קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 10.2.19.

ו. התחייבות:

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש והכל תוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

לאור העובדה שהמאשימה לא עתרה לחייב את הנאשם בפיצוי לטובת המתלוננים השונים, לא אחייבו בפיצוי.

בשולי הדברים יצוין כי הגם שבית המשפט בגזר דינו בתיק 5378-10-13 ביום 9.2.15 חייב את הנאשם לחתום על התחייבות לבל יעבור עבירה כלשהי כנגד הרכוש, הרי שבסופו של יום ההתחייבות עליה חתם הנאשם (ת/5) הינה מצומצמת מזו אשר עליה הורה בית המשפט.

הנאשם הוחתם על התחייבות להימנע מביצוע עבירות של הסגת גבול בצוואת וגניבה בצוואת.

לפיכך, הגם שעבירת השבל"ר בה הורשע הנאשם בתיק 11738-05-16, בהיותה עבירת רכוש, אמורה היתה להפעיל את ההתחייבות עליה הורה בית המשפט, הרי שאינה מפעילה את ההתחייבות המצומצמת עליה הוחתם הנאשם.

לפיכך לא חייבתי את הנאשם בתשלום סכום ההתחייבות.

המוצגים יושמדו בחלוף תקופת חלוף הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ג ניסן תשע"ח, 08/04/2018 במעמד הנוכחים.